КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ТА БІЗНЕСУ

ЗАТВЕРДЖЕНО
на засіданні кафедри економіки та менеджменту,
протокол № ___ від "___" _____ 2019 р.
В.о. зав. кафедри _______ _____
(підпис) (прізвище, ім'я, по батькові)

ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Економічна діагностика
(назва навчальної дисципліни)

галузь знань: 28 публічне управління та адміністрування
(шифр та найменування галузі знань)

спеціальність: 281 публічне управління та адміністрування
(код та найменування спеціальності)

освітній ступінь: бакалавр

Укладач:

Герасименко О.В., доцент кафедри
економіки та менеджменту, к.е.н., доцент

ЛЬВІВ 2019

РОЗДІЛ 1. ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО КОНТРОЛЮ

Тема 1. Предмет і завдання курсу

1. Діагностика – це:
- процес оцінки (на основі комплексу методологічних прийомів) стану об'єкта, предмета, явища чи процесу управління;
- наука, яка оцінює процеси управління;
- оцінка внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства.

2. За суб'єктами здійснення діагностика поділяється на:
- глобальну, макродіагностику, мікродіагностику;
- зовнішню, глобальну;
- зовнішню і внутрішню.

3. За рівнем діагностованого об'єкта діагностика поділяється на:
- загальносистемна, елементна:
- зовнішня, внутрішня:
- глобальна, макродіагностика, мікродіагностика.

4. За часовим діапазоном діагностика поділяється на:
- перспективна, оперативна, ретроспективна;
- періодична, не періодична, моніторинг;
- підготовча, основна, заключна.

5. За періодом проведення діагностика поділяється на:
- перспективна, оперативна, ретроспективна;
- періодична, не періодична, моніторинг;
- річна, квартальна, місячна.

6. За широтою охоплення проблем діагностика поділяється на:
- комплексна, тематична, системна;
- зовнішня, внутрішня;
- загальносистемна, елементна.

7. За спрямованістю проблеми діагностика поділяється на:
- перспективна, оперативна, ретроспективна;
- комплексна, тематична, системна;
- загальносистемна, елементна.

8. За характером дослідження проблеми діагностика поділяється на:
- симптоматичну, етіологічну;
- загальносистемна, елементна;
- перспективна, оперативна, ретроспективна.

9. Спеціальні моделі дослідження у економічній діагностиці це:
- модель Du Pont, ZVEY, R – аналіз;
- експертні моделі;
- прийоми моделювання.

10. Основною метою дисципліни є:
- всебічний розвиток студента;
- вивчення основних методів економічного аналізу;
- формування умінь і навичок, щодо використання методологічного апарату економічної діагностики

11. Об’єктом дослідження є:
- підприємство, як елемент економіко-господарюючого суб’єкта країни;
- держава;
- об’єднання підприємств.

12. Система показників підприємства, які формуються із показників звітності підприємства - це :
- предмет дослідження;
- об’єкт дослідження;
- інформаційна база дослідження.

13. Діагностика повинна носити:
- систематичний характер;
- періодичний характер;
- інформаційний характер.

14. Симптоматична діагностика:
- спочатку шукають причинно-наслідкові зв’язки, а потім досліджують явище ;
- досліджують явище, а потім шукають причинно-наслідкові зв’язки;
- досліджують явище.

15. Евристичні методи досліджень стану об’єкта за параметрами, що не мають кількісного виміру, включають:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

16. Різновиди економічної діагностики за рівнем діагностованого об’єкту та часовим діапазоном класифікуються на:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

17. Внутрішньо облікові джерела інформації, що використовуються економічною діагностикою, наступні:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

18. Зовнішні відкриті джерела інформації, що використовуються економічною діагностикою:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

Тема 2. Діагностика конкурентного середовища підприємства

1. Теорія конкуренції була узагальнена:
- Хайєком;
- Сміттом;
- Марксом.

2. Основним принципом конкуренції за Сміттом є:
- принцип “невидимої руки” ;
- принцип комплексності;
- принцип наукового характеру.

3. Яким способом за Сміттом можна урівноважити норму прибутку галузі:
- переливанням ресурсів з більш прибуткових у менш прибуткові;
- переливанням ресурсів з менш прибуткових у більш прибуткові;
- немає правильної відповіді.

4. Основними умовами ефективної конкуренції за Сміттом є:
- велика кількість продавців і покупців;
- велика кількість продавців і мала кількість покупців;
- велика кількість покупців і мала кількість продавців.

5. Назвіть основні види трактовок конкуренції:
- трактовка з точки зору поведінки, структурна та функціональна трактовка;
- трактовка з точки зору поведінки та структурна ;
- трактовка з точки зору поведінки та функціональна.

6. З точки зору поведінки конкуренція – це:
- боротьба за гроші покупців шляхом задоволення його потреб;
- аналіз структури ринку для визначення ступеня свободи продавця і покупця і способу виходу з ринку;
- суперництво старого з новим.

7. Конкуренція за функціональною трактовкою – це:
- суперництво старого з новим;
- аналіз структури ринку для визначення ступеня свободи продавця і покупця і способу виходу з ринку;
- боротьба за гроші покупців шляхом задоволення його потреб.

8. Конкуренція за структурною трактовкою – це:
- аналіз структури ринку для визначення ступеня свободи продавця і покупця і способу виходу з ринку;
- боротьба за гроші покупців шляхом задоволення його потреб
- суперництво старого з новим.

9. Найпоширенішою методикою діагностики конкуренції є:
- методика за Портером;
- методика за Альтманом;
- методика за Дюпоном.

10. Методика Портера дозволяє оцінити:
-можливості, загрози, позитивні і негативні сторони діяльності підприємства;

- стан конкуренції в певній галузі;
- ефективність виробничої діяльності підприємства.

11. Методика Портера є виправданою для:
- всіх галузей;
- для галузей промисловості;
- для тих галузей, де існує конкуренція.

12. Портер виділяє:
-5 конкурентних сил;
-7 конкурентних сил;
-3 конкурентних сил.

13. П'ятьма основними силами конкуренції за Портером є:
- суперництво функціонуючих у цій галузі підприємств, загрози з боку потенційних суперників, загрози з боку виробників товарів-замінників, ринкова сила постачальника, ринкова сила споживачів;
- суперництво функціонуючих у цій галузі підприємств, загрози з боку потенційних суперників, загрози з боку виробників товарів-замінників, ринкова сила постачальника, державне втручання;
- суперництво функціонуючих у цій галузі підприємств, загрози з боку потенційних суперників, загрози з боку виробників товарів-замінників, ринкова сила постачальника, державне втручання, існування монополії.

28. Першим етапом діагностики конкуренції є:
- збір інформації про ринок;
- систематизація даних про ринок;
- первинний аналіз .

29. Другим етапом діагностики конкуренції є:
- збирання інформації про ринок;
- систематизація даних про ринок;
- первинний аналіз ринку.
30. Показником конкуренції галузі є:
- індекс концентрації;
- F- критерій;
- критерій Ст'юдента.

31. Конкурентоспроможність як соціально-економічна категорія – це:
- спроможність досягти законним шляхом найвищих економічних та соціальних переваг;
- спроможність досягти законним шляхом найвищих економічних переваг;
- спроможність досягти законним шляхом найвищих соціальних переваг.

32. Конкурувати можна:
- самим з собою, самому з колективом, колективу з колективом;
- самим з собою, один з одним, колективу з колективом, продукції даного виду з аналогічною продукцією;
- колективу з колективом, продукції даного виду з аналогічною продукцією.

33. Конкурувати самим з собою означає:
- порівнювати досягнуті результати та суперництво за досягнення будь-чого;
- порівнювати досягнуті результати;
- суперництво за досягнення будь-чого.

34. Основними видами конкурентоспроможності є:

- конкурентоспроможність продукції, конкуренто-спроможність керівництва підприємства;
- конкурентоспроможність продукції, конкуренто-спроможність підприємства;
- конкурентоспроможність продукції, конкуренто-спроможність підприємства, конкурентоспроможність персоналу.

35. Порядок проведення діагностики внутрішньогалузевого суперництва за М. Портером включаю наступні етапи:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

36. Методи визначення профілю галузі включають наступні методичні прийоми:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

37. За М. Портером конкуренція у будь якій галузі формується під впливом п’яти основних сил:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

38. Оцінка концентрації підприємств та сили монопольної влади у галузі включають такі показники:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

39. Процедура складання карти стратегічних груп суперників наступна:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

Тема 3. Діагностика конкурентоспроможності підприємства

1. Яка із перелічених нижче змін не впливає на еволюцію галузі (згідно із концепцією життєвого циклу галузі):

1) зміни у цільових сегментах ринку;
2) зміни масштабів виробництва;
3) зміна форт статистичної інформації розвитку галузі;
4) зміна ступеня невизначеності майбутнього галузі;
5) інноваційні зміни.

2. Формування конкурентних переваг підприємства за М. Портера передбачає вирішення проблем:

1) вибір показника для оцінки рівня ефективності використання ресурсів;
2) добір базових об’єктів для порівняння;
3) наявність точної та вичерпної інформації про стан конкуренції в економічній організації вищого порядку;
4) перше та третє;
5) перше, друге, третє.

3. Конкурентний статус підприємства обчислюється за Ансоффом як:

1) рентабельність стратегічних капіталовкладень підприємства;
2) теж саме, скоригована на ступень „оптимальності" його стратегії;
3) 1, скоригована на ступінь відповідності потенціалу підприємства оптимальній стратегії;
4) перше та третє;
5) перше, друге, третє.

4. Метод зважених рейтингових оцінок (пов'язаний із результатами оцінки внутрішньогалузевого суперництва) не передбачає такої дії:

1) виділення ключових чинників успіху у галузі;
2) експертне оцінювання кожного з показників;
3) інтегрована оцінка діяльності підприємства;
4) визначення рейтингової позиції кожного з конкурентів;
5) обчислення знижених рейтингових оцінок .

Тема 4. Оцінка конкурентоспроможності продукції

1. Конкурентоспроможність продукції – це:

- комплекс споживчих та вартісних характеристик, які визначають успіх на ринку, тобто спроможність даного товару бути обмінені на гроші в умовах широкої пропозиції інших конкуруючих товаровиробників;
- здатність виготовляти і швидко реалізовувати дешеву і якісну продукцію в достатній кількості;
- немає правильної відповіді.

2. Конкурентоспроможність підприємства – це:

- комплекс споживчих та вартісних характеристик, які визначають успіх на ринку, тобто спроможність даного товару бути обмеженими на гроші в умовах широкої пропозиції інших конкуруючих товаровиробників;
- реальна та потенційна спроможність, а також наявні для цього можливості підприємства проектувати, виготовляти та реалізовувати товари, які за своїми параметрами в комплексі більш привабливіші для споживача ніж інші товари;
- вміння виготовляти вироби, які відповідають вимогам споживача з найменшими витратами всіх ресурсів.

3. Конкурентоспроможність персоналу – це:

- всі відповіді правильні;
- вміння виготовляти вироби, які відповідають вимогам споживача з найменшими витратами всіх ресурсів;
- вміння кожного з них і всіх разом швидко і ефективно впроваджувати і реалізовувати різні новинки на різних стадіях життєвого циклу підприємства.

4. Конкурентоспроможність підприємства залежить від:

- конкурентоспроможності продукції;
- конкурентоспроможності персоналу;
- зовнішніх умов, що склалися на ринку.

5. Параметри конкурентоспроможності продукції включають:

- економічні та нормативні параметри;
-технічні, нормативні та економічні параметри;
- економічні та технічні параметри.

6. До технічних параметрів конкурентоспроможності продукції включають:

- параметри призначення, ергономічні, нормативні, екологічні параметри;
- параметри призначення, естетичні, ергономічні, нормативні параметри;
- параметри призначення, конструктивні, нормативні, естетичні параметри.

7. До економічних параметрів конкурентоспроможності продукції включають:

- єдиночасні, класифікаційні, поточні параметри;

- безпеки і екологічні параметри;
- поточні та єдиночасні параметри.

8. До нормативних параметрів конкурентоспроможності продукції відносять:
- безпеки і екологічні параметри;
- поточні та єдиночасні параметри;
- технічні та екологічні параметри.

9. Проблеми, які виникають при оцінці конкурентоспроможності підприємства:
- вибір показника для оцінки ефективності використання ресурсів, добір базових об'єктів для порівняння;
- добір базових об'єктів для порівняння, наявність точної та вичерпної інформації про стан конкурентоспроможності в економічній організації вищого порядку;
- вибір показника для оцінки ефективності використання ресурсів, добір базових об'єктів для порівняння та наявність точної та вичерпної інформації про стан конкурентоспроможності в економічній організації вищого порядку.

10. Для здійснення SWOT- аналізу необхідно:
- вміти структуризувати параметри, за якими здійснюється аналіз, виявити слабкі та сильні сторони;
- вміти виявити слабкі та сильні сторони та можливість використання переваг;
- вміти структуризувати параметри, за якими здійснюється аналіз, виявити слабкі та сильні сторони та можливість використання переваг.

11. Конкурентоспроможність продукції оцінюється шляхом порівняння:
- двох і більше аналогів;
- одного аналога;
- різної продукції.

12. Першим етапом в загальній схемі оцінювання конкурентоспроможності продукції є:
- формування вимог до продукту;
- формування групи аналогів;
- маркетингові дослідження.

13. Останнім етапом в загальній схемі оцінювання конкурентоспроможності продукції є:
- обчислення інтегрованого показника конкурентоспроможності;
- підготовка висновків про конкурентоспроможності продукції і про цінову політику;
- аналіз якості продукції з урахуванням її споживчих характеристик.

14. Зважений показник корисного ефекту продукції даного виду обчислюється за наступною формулою:

1) $E_к = \sum_{i=1}^{n} P_i \times q_{ik}$

2) $K_k = \frac{E_k}{У_к}$

3) $E_r = \frac{I_p}{I_з}$

4) $CR_i = \sum_{i=1}^{n} q_1$

5) $HHI = \sum_{i=2}^{m} q_i^2$

15. Висновок про конкурентоспроможність продукції робиться на основі обчислення за формулою:

1) $CR_i = \sum_{i=1}^{n} q_1$

2) $HHI = \sum_{i=2}^{m} q_i^2$

3) $K = \frac{(20 + 3\beta)}{\alpha}$

4) $K_i = \frac{E_i}{У_i}$

5) $HT = \frac{1}{(2\sum_{i=1}^{m} R_i q_i - 1)}$

16. В оцінюванні виробничого потенціалу підприємства використовується наступна формула:

1) $CR_i = \sum_{i=1}^{n} q_1$

2) $HHI = \sum_{i=1}^{m} q_i^2$

3) $K = \frac{(20 + 3\beta)}{\alpha}$

4) $Г = \frac{I_p}{I_з}$

5) $HT = \frac{1}{(2\sum_{i=1}^{m} R_i q_i - 1)}$

17. Процедура попередньої оцінки рівня конкурентоспроможності продукції на основі порівняння „ціна – якість” полягає в наступному:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

18. Процедура оцінювання конкурентоспроможності продукції, як правило, включає в себе багато етапів (10 і більше), основними з яких є наступні:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

Тема 5. Діагностика потенціалу підприємства

1. Згідно із кінематичним підходом до оцінки потенціалу підприємство „проїдає” свій потенціал якщо відношення темпів зростання його кінцевих показників до показників ефективності:

1) дорівнює одиниці;

2) > 1;
3) > 1< 2;
4) < 1;
5) ≥ 1.

2. У комплексі різноманітних підходів до оцінки потенціалу підприємства особливе місце належить оцінці гнучкості його виробничої системи, що використовує показники:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

Тема 6. Оцінка вартості підприємства як цілісного майнового комплексу

1. Цілісний майновий комплекс – це:
- господарюючий об‘єкт із закінченим циклом виробництва і реалізації продукції, розміщений на даній земельній ділянці;
- сукупність активів підприємства;
- обидві відповіді правильні.

2. При оцінці майна розглядають:
- динамічні моделі;
- статистичні моделі;
- динамічні моделі і статистичні моделі.

3. У статистичних моделях оцінки майна:
- враховують лише один проміжок часу;
- економічні об’єкти характеризують надходженнями і витратами, що очікуються в майбутньому і змінюються в часі;
- враховують лише один проміжок часу або період експлуатації чи умовний середній період.

4. У динамічних моделях оцінки майна:
- економічні об’єкти характеризують надходженнями, що очікуються в майбутньому;
- економічні об’єкти характеризують надходженнями і витратами, що очікуються в майбутньому і змінюються в часі;
- економічні об’єкти характеризують витратами, що змінюються в часі.

5. В основі методу балансової оцінки сукупної вартості активів лежить:
- визначення вартості чистих активів сформованих за рахунок власних коштів підприємства;
- коригування активі підприємства на показник інфляції;
- оцінка вартості чистих активів, що використовують в господарській діяльності.

6. Який метод суттєво знижує вартість чистих активів підприємства:
- метод балансової оцінки сукупної вартості активів;
- метод балансової оцінки за відтвореною вартістю;
- метод балансової оцінки за вартістю проданих активів.

7. Коригування активів підприємства на показник інфляції з моменту їх останньої індексації передбачає оцінка:
- за вартістю продуктивних активів;
- за відтворювальною вартістю;
- за фактичним комплексом активів.

8. Оцінка за відтворювальною вартістю визначається як:
- вартість активів дорівнює активи мінус переоцінка активів і мінус зобов’язання;
- вартість активів дорівнює активи мінус переоцінка активів і плюс зобов’язання;
- вартість активів дорівнює активи плюс переоцінка активів мінус зобов’язання.

9. Який метод оцінки майна дозволяє отримати більш менш точну мінімальну вартість активів підприємства без врахування їх продуктивності використання та врахування зносу:

- оцінка сукупної вартості активів;
- оцінка за відтвореною вартістю;
- оцінка вартості відтворення з врахуванням гудвілу.

10. В основі оцінки майна за вартістю продуктивних активів лежить:

- визначення вартості чистих активів сформованих за рахунок власних коштів;
- коригування вартості активів на показник інфляції;
- оцінка чистих активів, що використовуються в господарській діяльності і таким чином генерують прибуток підприємства.

11. Особливістю оцінки за вартістю продуктивних активів є:

- віднімання зобов'язань;
- додавання орендованих активів;
- додавання зобов'язань.

12. Який метод оцінки майна дозволяє отримати реальну вартість активів, які безпосередньо формують результати господарської діяльності підприємства:

- метод оцінки за вартістю продуктивних активі;
- метод оцінки за відтвореною вартістю;
- метод оцінки за фактичним комплексом активів.

13. Затратний метод оцінки майна ґрунтується на:

- визначенні витрат необхідних для відтворення всіх аналогічних активів, що входять до цілісного майнового комплексу;
- коригуванні активів на показник інфляції;
- визначенні вартості активів, сформованих за рахунок власних коштів.

14. Різновидом затратного методу оцінки майна є:

- оцінка за вартістю продуктивних активів та оцінка вартості відтворення з врахуванням гудвіла;
- оцінка за фактичним комплексом активів та оцінка всіх відтворень з врахуванням гудвілу;
- оцінка вартості з врахуванням гудвілу та оцінка за відтвореною вартістю.

15. Недоліком якого методу оцінки майна є неоднозначність вибору способу розрахунку відтвореної вартості:

- оцінка за аналоговою ринковою вартістю;
- оцінка вартості відтворення з врахування гудвілу;
- оцінка за фактичним комплексом активів.

16. Метод оцінки майна за фактичним комплексом активів:

- враховує реальний знос;
- не враховує реальний знос;
- враховує вартість орендованих активів.

17. Під час продажу майна гудвіл виступає як:

- різниця між вартістю відтворення і балансовою вартістю;
- різниця між ринковою вартістю і балансовою вартістю, або відтвореною вартістю;
- різниця між ринковою вартістю і вартістю заміщення.

18. Використання ринкових індикаторів цін купівлі-продажу аналогічної сукупності активів передбачається при оцінці майна методом:

- обидві відповіді правильні;
- ринкової вартості;

- сукупної балансової вартості.

19. Метод оцінки ринкової вартості включає:
- оцінку за котированою вартістю акцій та за аналоговою ринковою вартістю;
- оцінку аналоговою вартістю та оцінку за фактичним комплексом активів;
- оцінку за фактичним комплексом активів та оцінка за вартістю продуктивних активів.

20. Діагностика витрат підприємства починається з:
- визначення загальної величини витрат;
- визначення точки беззбитковості;
- побудови класифікації витрат.

21. Загальна класифікація витрат характеризує:
- місце виникнення витрат по відношенню до різних сфер діяльності підприємства;
- місце виникнення витрат по відношенню до готової продукції;
- місце виникнення витрат по відношенню до обсягу продукції.

22. За загальною класифікацією витрати поділяються на:
- прямі та непрямі;
- виробничі та невиробничі;
- умовно-постійні та умовно-змінні.

23. Виробничі витрати поділяються на:
- прямі матеріальні витрати та прямі витрати на оплату праці;
- прямі матеріальні витрати, накладні витрати та витрати пов’язані із продажем;
-прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці та накладні витрати.

24. Методичні прийоми діагностування різноманітності виробництва передбачають використання показників:
1) показник конструкторсько – технологічних особливостей продукції;
2) коефіцієнт асоціації;
3) індекс Холма – Тайдмана;
4) коефіцієнт концепції;
5) індекс Херфіндаля - Хірммана.

25. До методів установлення ринкової вартості підприємства не відноситься:
1) затратний;
2) капіталізації доходу;
3) дисконтування грошового потоку;
4) затрат на заміщення з урахуванням зносу;
5) порівняння продуктів.
26. У розрахунку ставки дисконту не враховуються:
1) очікуване зростання вигод і час їх отримання;
2) ризик, пов’язаний їз потоками вигод;
3) вартість підприємства за балансом;
4) зміна вартості грошей;
5) рівень відсоткових ставок.

27. В практиці „дохідним” називають метод визначення ринкової вартості підприємства:
1) затратний;
2) капіталізації доходу;
3) порівняння продажів;
4) затрат на заміщення з урахуванням зносу;
5) ринкових аналогів.

28. У процесі коригування ринкової вартості підприємства на враховується така змінна:
1) ліквідність бізнесу;

2) ступінь контролю за підприємством;
3) фінансовий стан підприємства;
4) вартість очікуваних вигод;
5) становище підприємства у галузі.

29. Згідно з Міжнародними стандартами, ринкова вартість підприємства, це (1), яка передбачає застосування термінів (4):
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

30. До найбільш поширених методів оцінювання ринкової вартості відносяться такі:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

31. У процесі коригування вартості підприємства враховуються такі уміння:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

Тема 7. Управлінська діагностика

1. Діагностика організаційної структури управління (ОСУ) підприємства не передбачає порівняння:
1) цілі, стратегії управління;
2) рівні управління;
3) норми керованості керівників;
4) стратегії, спрямованість, реакція.

2. Діагностика ефективності праці у системі управління підприємством використовує наступну формулу:
1) $Е_{уп} = \frac{В}{Ч_{уп}}$
2) $Е_{уп} = \frac{В_у}{В_{вп}}$
3) $Е_{уп} = Ч_у \times З_у \times (1 + \frac{d}{100}) + В_{ei}$
4) $Е_{чп} = \frac{В_{ау}}{ЧП} \times 100\%$

3. Коефіцієнт економічності апарату управління $К_{е.у.}$ визначається за формулою, яка містить показники (розкрити їх суть):
1) $К_{е.у} = \frac{В_{ау}}{ЧП} \times 100\%$
2) $К_{е.у} = \frac{В_{ау}}{Ф_{оф}} \times 100\%$

3) $К_{е.у.} = \frac{А_н}{А_ф} \times \frac{Ч_{ну}}{Ч_{ф.у}}$

4) $К_{е.у.} = 1 - \frac{М_з - Mm}{М_з}$

4. Потенціал управління визначають за формулою:

1) $П_у = К \times \Delta p \times (1 + А \times С) \times (1 - В \times g) = К \times К_і \times К_{оу} \times К_{ок}$

2) $П_у = Ч_у \times З_у \times (1 + \frac{d_{пн}}{100}) + В_{еі}$

3) $П_у = М_о + З_о + З_і + С_{нв}$

4) $П_у = Р \times К_р \times К_к$

5. Діагностика системи матеріальної мотивації персоналу не включає показник:

1) доплати до тарифів та (або) відрядна оплата праці;
2) тарифно – преміальна система оплати праці;
3) участь у прибутках (дивіденди);
4) частка витрат на апарат управління у прибутку.

6. Різновиди діагностичних зіставлень не включають наступні ознаки об’єкту дослідження:

1) стандартні ознаки;
2) модифіковані ознаки;
3) класифікаційні ознаки;
4) основні ознаки.

7. Евристичні методи досліджень стану об’єкта, коли відсутні кількісні параметри що його характеризують, не включають:

1) метод експертної оцінки;
2) метод Дельді;
3) екстраполяції;
4) метод колективної генерації ідей.

8. Для визначення профілю галузі у діагностиці внутрішнього галузевого суперництва за М. Портером не слід використовувати наступний прийом:

1) значення показника перехресної еластичності попиту;
2) характер змін виторгу одного товару за умови зміни ціни товару – субституту;
3) карта стратегічних груп суперників;
4) характер взаємозв’язку цін товарів – субститутів на протязі деякого часу.

9. За „клінічним підходом” управлінська діагностика не використовує процедуру:

1) попереднє інтерв’ювання керівництва підприємства;
2) аналіз підсумків попереднього інтерв’ювання;
3) пропозиція експертних послуг;
4) підготовка до основного інтерв’ювання і анкетування співробітників.

10. Управлінська діагностика в оцінці цінності робочого дня (ОЦРД) використовує показники:

1) непрямі матеріальні витрати;
2) непрямі трудові витрати;
3) вірні відповіді 1 та 2;
4) прямі трудові і матеріальні відповіді.

11. Управлінська діагностика не передбачає наступного напрямку діагностування:

1) оцінка структури управління підприємством;
2) оцінка якості управління персоналом;
3) оцінка рівня комп'ютеризації;
4) оцінка загальних результатів діяльності підприємства.

12. Рівень раціональності організації робочих місць управлінського персоналу в управлінській діагностиці визначається за наступною формулою:

1) $К_{рm} = 1 - \frac{m_З - m_m}{m}$;

2) $К_{рm} = 1 - \frac{КНР}{КЗ}$;

3) $К_{врm} = 1 - \frac{В_{вв} - В_{вн}}{В_ф}$;

4) $К_{рm} = \sqrt{A_1 \times A_2 \times A_3 ... A_n}$.

13. Складність структури управління не визначається наступним показником:
1) кількість рівнів управління;
2) кількість підрозділів апарату управління;
3) технічний мікроклімат;
4) масштаб управління середньозважений;

14. Ступінь відкритості управління не визначається через експертну оцінку показника:
1) обсяг зовнішнього прошарку;
2) економічну культуру умов праці;
3) рівень організаційної податливості;
4) ступінь внутрішньої пов'язаності.

15. Діагностика інтелектуального потенціалу не включає наступну оцінку:
1) сприйняття нових ідей;
2) бачення перспективи;
3) організаційний клімат;
4) цілеспрямованість на наміри;

16. Діагностика організаційної структури управління підприємства включає наступні порівняння:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

17. Кількість рівнів лінійного управління керівництва розраховують за допомогою наступних показників:
1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

18. Потенціал управління підприємства визначається за наступною формулою, що включає такі показники:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

Тема 8. Фінансова діагностика

1. При якому значенні коефіцієнта абсолютної ліквідності підприємство неефективно використовує грошові кошти:
- менше 0,35;
- більше 0,35;
- дорівнює 0,35.

2. Що являється найважливішою характеристикою фінансового стану підприємства?
- стабільність його діяльності з позиції довгострокової перспективи;
- наявність інвесторів;
- залежність від кредиторів.

3. Які підходи використовуються для оцінки фінансової стійкості підприємства?
- орієнтація на капітал;
- простежування напрямків використання коштів;
- орієнтація на джерела фінансування і аналіз зв'язку між активами і пасивами капіталу.

4. Що характеризує коефіцієнт капіталізації:
- характеризує фінансовий стан підприємства з позицій структури джерел засобів;
- частку власних засобів у загальній сумі засобів;
- частку авансованих засобів.

5. Горизонтальний аналіз балансу, що є складовою фінансової діагностики – це:
1) розрахунок питомої ваги окремих статей у загальній валюті балансу;
2) вивчення рівня і динаміки відносних показників фінансового стану;
3) визначення абсолютних і відносних змін величин різних статей балансу за звітній період;
4) перевірка правильності заповнення балансу згідно з нормативами;

6. Не існує наступного стану функціонування організації:
1) стан неплатоспроможності;
2) стан кризи;
3) передризиковий стан;
4) задовільний стан.

7. Не входить до груп коефіцієнтів, що характеризують різноманітні особливості діяльності підприємства:
1) показники прибутковості;
2) показники ліквідності;
3) показники банкрутства;
4) показники структури капіталу.

8. Не відносяться до цінових факторів, які справляють найбільший вплив на конкурентоспроможність продукції:
1) інфляція в країні та випереджаюче зростання цін на сировину;
2) падіння валютного курсу національної валюти;
3) рівень банківських відсоткових ставок;
4) відсутність збутової мережі.

9. Не відноситься до показників концентрації підприємств-виробників на ринку:

1) індекс Р. Волвурда;
2) індекс Холма-Тайдмана;
3) індекс Херфіндаля-Хірммана;
4) індекс концентрації.

10. Результатом фінансової діагностики є:
1) оцінка фінансового благополуччя підприємства;
2) результати господарської діяльності;
3) оцінка прибутковості підприємства;
4) визначення показників фінансового стану підприємства;

11. Критеріями для визначення в якій економічній ситуації знаходиться підприємство є :
1) фінансові коефіцієнти;
2) статистичні показники;
3) балансові методи.

12. При визначенні платоспроможності підприємства розраховуються наступні коефіцієнти:
1) коефіцієнт чистого прибутку;
2) коефіцієнт капіталізації;
3) коефіцієнт поточної, швидкої і абсолютної ліквідності;
4) коефіцієнт виплат.

13. Які основні методологічні прийоми проведення фінансової діагностики?
1) рейтингова оцінка;
2) коефіцієнтний аналіз, вертикальний та горизонтальний;
3) абсолютні показники.

14. Найважливішою причиною банкрутств є:
1) безсистемна фінансово-аналітична робота;
2) поспішний вибір постачальників;
3) помилкова оцінка місткості ринку;
4) нераціональна організаційна структура управління.

15. Згідно з міжнародними стандартами бухгалтерського обліку до складу звітності не входять такі основні компоненти:
1) баланс підприємства;
2) звіти про прибутки та збитки;
3) результати опитування керівництва;
4) звіти про рух грошових коштів.

16. Всі коефіцієнти фінансового стану підприємства розподіляють на:
1) коефіцієнт координації зміни валового продажу і коефіцієнт чистого прибутку;
2) коефіцієнт координації та коефіцієнт розподілу;
3) коефіцієнт виробничої собівартості реалізованої продукції і коефіцієнт витрат від реалізації;
4) коефіцієнт загальних та адміністративних витрат та коефіцієнт процентних платежів.

17. Яка з моделей не відноситься до однокритеріальних моделей прогнозування банкрутства?
1) двох -, п’яти -, семи факторні моделі Альтмана;
2) чотирьох факторна модель G Харківської державної економічної академії;
3) модель У. Бівера;
4) методика рейтингової оцінки R.

19. Зміст фінансової діяльності полягає у таких її складових:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

16. Прогнозування ймовірності настання стану неплатоспроможності визначається за суто критеріальними моделями (3) та іншими (2):

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....

Тема 9. Діагностика економічної безпеки підприємства. Діагностика економічної культури підприємства

1. До культури умов праці відносять:
1) упровадження досягнень науки та техніки у виробництво;
2) якість продукції;
3) показники психофізіологічних та соціально-психологічних груп елементів умов праці;
4) ступінь гуманізму.

2. На рівні підприємництва економічна культура не виконує функцію:
1) систематизуючу;
2) оціночно-нормативну;
3) пізнавальну;
4) комунікативну.

3. В поняття економічної культури підприємства не включається:
1) корпоративна культура;
2) еволюційний розвиток підприємства;
3) культура умов праці;
4) стиль керівництва.

РОЗДІЛ 2. ДЖЕРЕЛА ЛІТЕРАТУРИ

1. Конституція України. Затверджена ВР України 28.06.1996 р. // Відомості ВР України. – 1996. – №30.

2. Господарський Кодекс України. – К., Парламентське видавництво, 2003.

3. Закон України про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом від 14 трав. 1992 року № 2343-XII // www.rada.gov.ua

4. Закон України про внесення змін до Закону України «Про Збройні Сили України» // Голос України. - 2000. - 7 листоп.

5. Закон України про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України // Голос України. - 2000. - 5 трав.

6. Закон України про об’єкти підвищеної небезпеки // Уряд. кур’єр (Спец. вип. “Орієнтир”). - 2001. - 7 берез.

7. Закон України про основи Національної безпеки України від 19 черв. 2003 р. № 964-IV // www.rada.gov.ua

8. Абдеев Р.Ф. Философия информационной цивилизации / Р.Ф. Абдеев. - М.: ВЛАДОС,1994.

9. Алдокин И.А. Теория принятия решений / И.А. Алдокин, И.В .Бубенко. - К.: Наук. думка,1990.

10. Атаманчук Г.В. Новое государство: поиски, иллюзии, возможности / Г.В. Атаманчук. - М.: Славян. диалог, 1996.

11. Атаманчук Г.В. Теория государственного управления. Курс лекцій / Г.В. Атаманчук. - 2-е изд., доп. / Г.В. Атаманчук. - М. : Омега-Л, 2004. – 584 с.

12. Бакуменко В. Д. Державно-управлінські рішення : Навчальний посібник / В. Д. Бакуменко // - К. : ВПЦ АМУ, 2011. – 444 с.

13. Беллман Р. Принятие решений в расплывчатых условиях / Р. Беллман, Л. Заде // Вопросы анализа и процедуры принятия решений. - М., 1976.

14. Василенко И.А. Государственное управление в странах Запада; США, Великобритания, Франция, Германия : учеб. пособие / И.А. Василенко. - 2-е изд., перераб. и доп. − М : Логос, 2000. − 200 с.

15. Гурков И.Б. Стратегический менеджмент организации / И.Б. Гурков. - М.: ЗАО “Бизнес-шк. “Интел-Синтез”, 2001.

16. Державне управління : підручник / А.Ф. Мельник, О.Ю. Оболенський, А.Ю. Васша ; за ред. А.Ф. Мельник. − К. : Знания, 2009. − 582 с.

17. Державне управління в Україні: централізація і децентралізація. монографія / кол. авт. ; відп. ред. П.Р. Нижник. − К. : УАДУ, 1997. − 448 с.

18. Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові та організаційні засади: навчальний посібник/ ред. Н. Р. Нижник, В. М. Олуйко. − Львів: Видавництво Національного ун-ту «Львівська політехніка», 2002. − 352 с.

19. Дес Дерлоу. Ключові управлінські рішення / Дерлоу Дес. - К.: Наук. думка, 2001.

20. Дзюндзюк В.Б., Мельтюхова Н.М. та ін. Публічне адміністрування в Україні: Навч. Посібник / [за заг. ред. д-ра ф. наук, проф. В.В. Корженка, к.е.н., доц. Н.М. Мельтюхової − Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2011. − 306 с.

21. Доусон Р. Уверенно принимать решение: Как научиться принимать правильные решения в бизнесе и жизни / Р. Доусон. Пер. с англ. - М.: ЮНИТИ, 1996.

22. Друкер Питер Ф. Задачи менеджмента в XXI веке / Питер Ф. Друкер. Пер. с англ.: Учеб. пособие. - М., 2002. - 272 с.

23. Енциклопедія державного управління: у 8 томах/ Нац. акад. держ. упр. При Президентові України; наук.-ред. колегія: Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. − К.: НАДУ, 2011.

24. Инновационный прогресс в странах развитого капитализма / Под ред. И.Е.Рудаковой. - М.: Изд-во МГУ, 1991.

25. Коваленко В.В. Курс адміністративного права. – Режим доступу: http://westudents.com.ua/glavy/64423-rozdl-1-publchne-admnstruvannya-vekonomchny-sfer.html

26. Корнієнко В.О. Інститути громадянського суспільства та української держави: правові витоки. – Режим доступу: http://www.apdp.in.ua/v29/42.pdf

27. Малиновський В.Я. Державне управлшня : навч. посіб. / В.Я. Малиновський. − Луцьк, 2000. − 558 с.

28. Мельник А. Ф. Державне управління : підручник / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна; за ред. А. Ф. Мельник. – К. : Знання, 2009. – 582 с.

29. Мельтюхова Н. М. Технологія державного управління: навчальний посібник / Н. М. Мельтюхова. − Х.: Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2005. – 152 с.

30. Нижник Н.Р. Системний підхід в організації державного управління. / Н.Р.Нижник, О.А. Машков. - К.: Вид-во УАДУ, 1998. - 160 с.

31. Оболенський О. Ю. Державна служба: підручник / О. Ю. Оболенський. − К.: КНЕУ, 2006. − 472 с.

32. Оболенський О. Ю. Опорний конспект лекцій з навчальної дисципліни «Публічне управління»: наукова розробка / О.Ю. Оболенський, С.О. Борисевич, С.М. Коник. – К.: НАДУ, 2011. – 56 с.

33. Приходченко Л.Л. Забезпечення ефективності державного управління: теоретико-методологічні засади [Текст] : монографія / Л. Л. Приходченко ; Національна академія держ. управління при Президентові України, Одеський регіональний ін-т держ. управління. - О. : [Оптимум], 2009. – 299 с.

34. Самуэльсон П.А. Экономика / П.А. Самуэльсон. - М.: Прогресс, 1993.

35. Серьогін С. М. Кадрова політика і державна служба: конспект лекцій: У 2 ч., Ч. 2/ С. М. Серьогін, Н. Т. Гончарук, І. Г. Батраченко. – Дніпропетровськ: ДРІДУ НАДУ, 2004. − 65 с.

36. Ситник Г.П. Проблема реформування політичної системи в контексті політичної безпеки / Г.П. Ситник // Концептуальні засади реформування політичної системи в Україні: Наук. зб. / За заг. ред. В.І.Лугового, В.М.Князєва. - К.: Вид-во УАДУ, 2001. - С. 170-177.

37. Ситник Г.П. Регіональна безпека крізь призму глобалізму та адміністративної реформи / Г.П. Ситник // Вісн. УАДУ. - 2001. - № 2. - Ч. І. - С. 109-117.

38. Сорос Дж. Кризис мирового капитализма: Открытое общество в опасности / Дж. Сорос. Пер. с англ. - М.: ИНФРА-М, 1999.

39. Сорокин Е.Д. Саморегулирование в экономике / Е.Д Сорокин. - М.: Экономика, 1990.

40. Стратегия и тактика антикризисного управления / Под ред. А.П. Градова, Б.И. Кузина. - СПб.: Спец. лит., 1999. - 510 с.

41. Управление организацией: Учебник / Под ред. А.Г.Поршнева, З.П.Румянцевой, Н.А.Соломатина. - 2-е изд. перераб. и доп. - М.: ИНФРА-М, 1998.

42. Чернов С.І. Текст лекцій з дисципліни «Публічне адміністрування» (для студентів всіх форм навчання за спеціальністю 7.03060101, 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)») / С.І. Чернов, С.О. Гайдученко; Харк. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О.М. Бекетова. – Х.: ХНУМГ, 2014. – 97 с.

43. Чиркин В.Е. Публичное управление : учебник / В.Е. Чиркин. - М : Юристь, 2004. − 475 с.

44. Шаров Ю. П. Результативність та якість діяльності державного службовця: навчальний посібник / Ю. П. Шаров, Т. В. Маматова, І. А. Чикаренко. − Х.: Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2003. − 212 с.

45. Шатило О.А. Опорний конспект лекцій з дисципліни «Публічне адміністрування» (для студентів спеціальностей «Менеджмент організацій і адміністрування» та «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності») / О.А. Шатило; Житомирський державний технологічний університет. – Житомир : Кафедра менеджменту організацій і адміністрування ЖДТУ, 2014. – 51 с.

46. Ярмиш О.Н., Серьогін В.О. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні: Підручник. – Харків: Вид-во Національного ун-ту внутр. справ, 2002 – 532 с.

47. Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку: http://www.ssmsc.gov.ua.

48. Державна служба статистики України: www.ukrstat.gov.ua.

49. Державна фіскальна служба України: http://www.sfs.gov.ua.

50. Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва: http://www.dkrp.gov.ua/control/uk/index.

51. Ліга Бізнес Інформ: www.liga.net.

52. Міністерство фінансів України: http://www.minfin.gov.ua.

53. Нормативні акти України: www.nau.kiev.ua.

54. Рахункова палата України: http://www.ac-rada.gov.ua.

55. Сервер Верховної Ради України: http://www.rada.gov.ua.

РОЗДІЛ 3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

№ з/п	Види робіт. Критерії оцінювання знань студентів	Бали рейтингу	Максимальна кількість балів
Залік по модулю, контрольна робота			
	Критерії оцінювання		**5 балів**
	Кожен залік по модулю містить завдання 3-ьох рівнів складності. **Перший рівень (завдання 1-5) –** завдання із вибором відповіді – це теоретичні питання, які містять по п'ять варіантів відповідей, з яких одна є правильною. За кожне правильно виконане завдання студент одержує ***0,4 бала. (максимально 5 × 0,4 = 2,0 бала)***. **Другий рівень (завдання 6-9) –** відкриті теоретичні питання, які передбачають необхідність вказати пропущений термін чи формулювання (завдання 6-8 по ***0,5 бала***) або навести потрібний перелік (завдання 9 – ***0,5 бала***) ***(максимально 3 × 0,5 + 1 × 0,5 = 2,0 бала)***. **Третій рівень (завдання 10-11)** – описові теоретичні завдання. В цих завданнях треба навести базові визначення, що стосуються конкретного завдання, коротко викласти суть та/чи проаналізувати теоретичну сторону завдання, навести конкретні приклади, порівняння тощо. Оцінювання завдань третього рівня проводиться в межах до ***0,5 бала*** за кожне завдання ***(максимально 2 × 0,5 = 1,0 бал)***		
	Екзамен		**50**
	Екзамен як форма підсумкового контролю є обов'язковим для всіх студентів. Екзаменаційний білет містить 18 завдань, завдання 3-ьох рівнів складності. Перший рівень (завдання 1-10) – завдання із вибором відповіді – це теоретичні питання, перші п'ять з яких містять по п'ять варіантів відповідей, з яких одна є правильною. За кожне правильно виконане завдання студент одержує 1,0 бал. Наступні п'ять питань мають по кілька правильних відповідей. За кожне правильно виконане завдання студент отримує 2,0 бали (максимально 5 × 1,0 + 5 × 2,0 = 15,0 балів). Другий рівень (завдання 11-16) – відкриті теоретичні питання, які передбачають необхідність вказати пропущений термін чи формулювання (завдання 11-14 по 2,0 бали) або навести потрібний перелік (завдання 15-16 по 3,5 бали) (максимально 4 × 2,0 + 2 × 3,5 = 15,0 балів). Третій рівень (завдання 17-18) – описові теоретичні завдання. В цих завданнях треба навести базові визначення, що стосуються конкретного завдання, коротко викласти суть та/чи проаналізувати теоретичну сторону завдання, навести конкретні приклади, порівняння тощо. Оцінювання завдань третього рівня проводиться за десятибальною системою (максимально 2 × 10,0 = 20,0 балів) Результат екзамену залежить від загальної кількості набраних балів. Оцінка одержана на екзамені є остаточною.		